

ΑΝΤΩΝΙΑ ΜΟΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΜΟΤΙΜΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΕΘΝΙΚΟΥ ΜΕΤΣΟΒΙΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

ΜΕΛΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Α' ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΕΧΝΙΚΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΟΥ ΕΜΠ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΤΑΦΟΥ

Η Αντωνία Μοροπούλου Ομότιμη Καθηγήτρια του ΕΜΠ σήμερα, είναι επίτιμη Διδάκτωρ και εκλεγμένο Μέλος του Συμβουλίου Διοίκησης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, και Α' Αντιπρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος.

Είναι Δρ Χημικός Μηχανικός, και ίδρυσε το 2002 και διηύθυνε έως το 2020 το Εργαστήριο Επιστήμης και Μηχανικής Υλικών στη Σχολή Χημικών Μηχανικών. Εισηγήθηκε και συνέβαλε στη θεμελίωση και ίδρυση το 1998 του Διατμηματικού Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών «Προστασία Μνημείων» στη Σχολή Αρχιτεκτόνων ΕΜΠ και διετέλεσε Διευθύντρια Σπουδών της Β' Κατεύθυνσης «Υλικά και Επεμβάσεις Συντήρησης» και μέλος της Ειδικής Διατμηματικής Επιτροπής έως τον Αύγουστο 2020. Εξελέγη ως Καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο IUAV της Βενετίας (1994), στο Πανεπιστήμιο του Princeton (1995-1996) και προσκλήθηκε να δώσει διαλέξεις σε πολλά Πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο. Διετέλεσε εκλεγμένη Αντιπρύτανης Ακαδημαϊκών Υποθέσεων του ΕΜΠ (2010-2014), Αντιπρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Πολυτεχνείων - SEFI (2013-2016), Πρόεδρος της Αντιπροσωπείας του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας (2017-2019).

Τέθηκε επικεφαλής της μελέτης και του έργου αποκατάστασης του Ιερού Κουβουκλίου του Παναγίου Τάφου στην Ιερουσαλήμ με την ιστορική απόφαση των τριών Χριστιανικών κοινοτήτων και συγκρότησε την διεπιστημονική ομάδα του ΕΜΠ.

Έχει εργαστεί σε έργα αποκατάστασης στην Αγία Σοφία στην Κωνσταντινούπολη, στη Μεσαιωνική Πόλη της Ρόδου, στα Ενετικά Φρούρια του Ρεθύμνου, του Ηρακλείου, της Κέρκυρας, σε αρχιτεκτονικά Μνημεία της Βενετίας, Βυζαντινά και Μεταβυζαντινά Μοναστήρια στην Ελλάδα, στο Άγιο Όρος, στην Κρήτη, στη Σερβία και στο Κοσσυφοπέδιο, στους αρχαιολογικούς χώρους της Ελευσίνας, στο Θησείο, στην Αθήνα κ.ά. Διεπιστημονικά μετείχε, επίσης, στο βραβευμένο από την Europa Nostra έργο αποκατάστασης του γεφυριού της Πλάκας στον Αραχθό, ενώ πρόσφατα παρέδωσε αποκατεστημένο το Καθολικό της Ιεράς Μονής της Παναγίας Βαρνάκοβας στην Φωκίδα, ως επικεφαλής της διεπιστημονικής ομάδας του ΕΜΠ.

Έχει διεθνή αναγνώριση και έχει επιδείξει διαχειριστική ικανότητα και αριστεία στην έρευνα ως επιστημονικά υπεύθυνη περισσότερων των 100 εθνικών, Ευρωπαϊκών και διεθνών ανταγωνιστικών ερευνητικών προγραμμάτων. Είναι Editor σε σημαντικά διεθνή επιστημονικά περιοδικά. Είναι συγγραφέας 5 βιβλίων και 635 πρωτότυπων επιστημονικών δημοσιεύσεων. Έχει δείκτη απήχησης h-index 38, με περισσότερες από 92.586 αναγνώσεις και τρία δισεκατομμύρια προβολές της δουλειάς της και βρίσκεται, σύμφωνα με το Πανεπιστήμιο του Stanford το 2020 και του Elsevier το 2024, στο 2% των πλέον αναγνωρισμένων επιστημόνων στον κόσμο.

Πρωτοστάτησε στην καινοτόμο διεπιστημονική έρευνα με εφαρμογές για την αιεφόρο ανάπτυξη, με βάση τις ανάγκες των τοπικών κοινωνιών με έμφαση στην απασχόληση και στην επιχειρηματικότητα των νέων, στην επιστημονική υποστήριξη στη λήψη των αποφάσεων, σε τοπική, εθνική, ευρωπαϊκή και διεθνή κλίμακα.

Πρωτοστάτησε στην υποστήριξη αναπτυξιακών και περιβαλλοντικών πρωτοβουλιών της νέας γενιάς ως σύμβουλος παρά τον Υφυπουργό Νέας Γενιάς και Αθλητισμού (1981-1985) και στη Γενική Γραμματεία Νέας Γενιάς (1985-86).

Ως Εκπρόσωπος της Ελλάδας στη Γενική Συνέλευση της UNESCO (1981-1986), συνέβαλε και συμμετείχε στην εισαγωγή καινοτόμων στρατηγικών όπως η Αειφόρος Ανάπτυξη και ο Πολιτιστικός Τουρισμός με πιλοτικό πρόγραμμα που εγκρίθηκε το 1982 από την UNESCO για την ανάδειξη της Χάλκης ως “Νησιού Ειρήνης και Φιλίας των Νέων όλου του Κόσμου”. Το «Σχέδιο Αειφόρου Ανάπτυξης της Χάλκης» υποστηρίχθηκε ως διεθνές πρότυπο από το Διεθνές Επιστημονικό Συμβούλιο για την Ανάπτυξη των Νήσων (UNESCO Insula) και το Πρόγραμμα “Ανθρωπος και Βιόσφαιρα” (UNESCO MAB).

Ως εκπρόσωπος της Ελλάδας και εκλεγμένη Πρόεδρος του Προγράμματος “Τοπικής Οικονομικής Ανάπτυξης Εκπαίδευσης και Απασχόλησης” (LEED) στον Οργανισμό Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ), προώθησε ενεργητικές πολιτικές για την αντιμετώπιση της ανεργίας διεθνώς, με μετρήσιμα αποτελέσματα (1982-1987). Στο πλαίσιο αυτό το 1983-1984 ο ΟΟΣΑ προώθησε, μετά από πρότασή της ως πρότυπα προγράμματα για την ανάπτυξη απομονωμένων περιοχών (ορεινές περιοχές, νησιά) το «Σχέδιο Αειφόρου Ανάπτυξης της Χάλκης» και το «Σχέδιο Μετάβασης στη μεταλιγνιτική περίοδο των περιοχών Κοζάνης – Πτολεμαϊδας».

Σήμερα είναι Επιστημονικά Υπεύθυνη με συντονιστή το ΕΜΠ κοινοπραξίας με το ΤΕΕ, ΙΤΕ, ΙΤΕΠ, Consortis, Telesco για το σχεδιασμό της αειφόρου ανάπτυξης απομονωμένων περιοχών της Ελλάδας στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ ΕΠΑΝΕΚ σε διάλογο με τις τοπικές κοινωνίες και σε συνεργασία με την Τοπική Αυτοδιοίκηση και την Κυβέρνηση για την υλοποίησή του.

Είναι Α' Αντιπρόεδρος της Διοικούσας Επιτροπής του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, του οποίου διετέλεσε Γενική Γραμματέας (2001-2004, 2019-2024), μέλος της Διοικούσας Επιτροπής (2004-2007), Αντιπρόεδρος του ΤΕΕ (2014-2017), καθώς και Πρόεδρος της Αντιπροσωπείας (2017-2019), με στρατηγικής σημασίας δράση στην αναγνώριση της Παιδείας και του Επαγγέλματος του Μηχανικού, στην εφαρμογή της Έρευνας και της Καινοτομίας στην Ανάπτυξη, στους τομείς της Προστασίας της Πολιτιστικής Κληρονομιάς και της Αειφόρου Κατασκευής (Πρόεδρος της Ελληνικής Πλατφόρμας Έρευνας & Τεχνολογίας για την Κατασκευή (ΕΠΕΤΚ), 2005-σήμερα), στον τομέα της Ποιότητας, της Βιοασφάλειας, της Βιοτεχνολογίας, της Αγροτικής Παραγωγής και των Τροφίμων και του σχεδιασμού της Αειφόρου Ανάπτυξης.

Έχει συνεισφέρει στη διαμόρφωση ευρωπαϊκών ερευνητικών στρατηγικών ως μέλος Επιτροπών Εμπειρογνομώνων για την προώθηση της έρευνας για την Πολιτιστική Κληρονομιά και την Πόλη του Αύριο.

Εξελέγη Αντιπρόεδρος και μέλος του Συμβουλίου Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης Πολυτεχνείων - European Society for Engineering Education SEFI (2013-2016) προβάλλοντας τα θέματα της εκπαίδευσης και του επαγγέλματος του μηχανικού σε εκδηλώσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Βιομηχανία και τον κατασκευαστικό κλάδο.

Διετέλεσε εκλεγμένη Δημοτική Σύμβουλος του Δήμου Αθηναίων (1986-1990) με ευθύνη για το Πρόγραμμα Προστασίας του Περιβάλλοντος. Διετέλεσε μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Εταιρίας Ανάπτυξης και Τουριστικής Προβολής των Αθηνών ΕΑΤΑ, εκπροσωπώντας το ΕΜΠ (2011-2014).

Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου των Γενικών Αρχείων του Κράτους (2001-2004).

Πρόεδρος της Τεχνικής Επιτροπής ΕΛΟΤ /ΤΕ 20 «Σκυρόδεμα» (2019-2024).

Έχει συνεισφέρει στην ανάπτυξη συνεργειών με τη 'Βιομηχανία' στο τρίγωνο Εκπαίδευση – Έρευνα – Καινοτομία.

Είναι επιστημονικά υπεύθυνη για τη Βραδιά του Ερευνητή στο ΕΜΠ (Researchers' Night), που πραγματοποιείται με επιτυχία στο ΕΜΠ και για όλα τα Πανεπιστήμια και Ερευνητικά Κέντρα της Αττικής από το 2014, με σκοπό την προβολή του έργου των ερευνητών και την ανάδειξη στο ευρύ κοινό της σπουδαιότητας και της καινοτομίας των επιτευγμάτων τους, με πλέον των 15.000 επισκεπτών κάθε χρόνο στο εμβληματικό κτήριο Αβέρωφ στο ιστορικό συγκρότημα του Πολυτεχνείου στην Πατησίων, ενώ τον καιρό της πανδημίας, που η Βραδιά εξελίχθηκε και αναδιοργανώθηκε σε διαδικτυακή βάση, είχαν πρόσβαση εκατοντάδες χιλιάδες διαδικτυακοί επισκέπτες από την Ελλάδα, αλλά και εκατομμύρια ανά την υφήλιο.

Αξιακή αναφορά και έναυσμα για την πορεία της, που συνδέει την Παιδεία με την Κοινωνία και τη δημόσια γενικά δράση και προσφορά, υπήρξε η συμμετοχή της στην ηγεσία του φοιτητικού κινήματος κατά της Δικτατορίας και στην εξέγερση του Πολυτεχνείου το '73.